

บทที่ 2

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาและการวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่เกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่อง ความรู้และทัศนคติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ยังไม่มีผู้ใดทำมาก่อน แต่มีงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องในเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

กานแก้ว เสงี่ยมโปรง (2525) ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมอนามัย ในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาและอาจารย์วิทยาลัยครูภาคเหนือ" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา พฤติกรรมอนามัยทางด้านความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติ ในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาและ อาจารย์วิทยาลัยครูภาคเหนือ โดยให้อาจารย์และนักศึกษาคำตอบแบบสอบถามในเรื่องที่เกี่ยวกับ ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติในด้านการป้องกันและการรักษาโรคเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) และระดับครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) จำนวนนักศึกษา 256 คน อาจารย์ 224 คน รวม 480 คน

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักศึกษามีความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติในเรื่อง ลักษณะของโรค อาการ ความรุนแรง อันตราย การป้องกันและการรักษาโรคเพศสัมพันธ์ไม่ แตกต่างกัน ในด้านการเป็นโรคเพศสัมพันธ์ อาจารย์และนักศึกษาเป็นโรคเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ในกลุ่มของนักศึกษา นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีความรู้ในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านทัศนคติในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการปฏิบัติในการป้องกัน และการรักษาโรคเพศสัมพันธ์ นักศึกษา ชายและนักศึกษานหญิงที่เคยเป็นโรคเพศสัมพันธ์ มีการปฏิบัติในด้านการป้องกันและการรักษาโรค เพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน การเป็นโรคเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับอายุ สถานภาพ

สมรสและระดับการศึกษา แต่มีความสัมพันธ์กับเพศ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเป็นโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกลุ่มของอาจารย์ อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงมีความรู้ในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ในด้านทัศนคติ อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง มีทัศนคติในเรื่องโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การปฏิบัติในด้านการป้องกันและการรักษาโรคเพศสัมพันธ์ อาจารย์เคยเป็นโรคเพศสัมพันธ์มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน การเป็นโรคเพศสัมพันธ์ของอาจารย์ไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส และระดับการศึกษาแต่มีความสัมพันธ์กับอายุ เพศ อาจารย์ที่มีอายุต่างกัน เป็นโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจารย์ชายและอาจารย์หญิงเป็นโรคเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เรณู เจริญศรี (2525) ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2533 ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified Systematic Random Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ประมาณร้อยละ 20 ของกลุ่มประชากรซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 รอบเช้า ปีการศึกษา 2523 ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,113 คน จาก 12 วิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2523 มีทัศนคติที่ค่อนข้างไปในทางคัดค้านเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง (ค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติเท่ากับ 106 คะแนน ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามเท่ากับ 108 คะแนน)
2. นักเรียนอาชีวศึกษาชายมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง แตกต่างจากนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกัน

3. ภายหลังจากที่ได้ควบคุมตัวแปรทางด้านอายุ ประเภทสถานศึกษา การเคยหรือไม่เคยมีคู่อุปการะ ลักษณะการพักอาศัยขณะเรียน โดยมีอาชีพของบิดาและอาชีพของมารดาเป็นตัวแปรร่วมแล้วพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง ยังคงมีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกัน ซึ่งสนับสนุนสมมุติฐานที่ว่า "นักเรียนอาชีวศึกษาชายและนักเรียนอาชีวศึกษาหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างกันเมื่อควบคุมตัวแปร อายุ ประเภทสถานศึกษา การเคยหรือไม่เคยมีคู่อุปการะ ลักษณะการพักอาศัยขณะเรียน อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา อายุของบิดา อายุของมารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา"

โดยสรุป ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีทัศนคติที่ค่อนข้างไปในทางคัดค้านเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง และนักเรียนอาชีวศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงแตกต่างจากนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง

ชลอศรี แดงเปี่ยม และประยงค์ ลีมตระกูล (2526) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีต่อการเป็นกามโรคของเด็กชายวัยรุ่น อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีต่อการเป็นกามโรคของเด็กชายวัยรุ่น โดยทำการศึกษากับเด็กชายวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี ที่กำลังศึกษาในโรงเรียน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 458 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กชายวัยรุ่นเกินครึ่งที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศคือ ร้อยละ 52.83 ในจำนวนที่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศพบว่า ไปเที่ยวโสเภณีและกับบุคคลที่สำสอนทางเพศถึงร้อยละ 85.95 สำหรับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันกามโรค พบว่า ทราบถูกต้องบางส่วน ร้อยละ 35.15 ทราบถูกต้องครบถ้วนว่าให้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 33.19 ทราบไม่ถูกต้องร้อยละ 31.66 และการปฏิบัติเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศกับโสเภณีหรือสำสอนทางเพศ พบว่า ทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์หลังร่วมเพศร้อยละ 6.55 ไม่เคยทำอะไรเลยร้อยละ 4.59 ทำหลายวิธีแต่ไม่ถูกต้องครบถ้วน ร้อยละ 4.15 รับประทานยาหรือฉีดยาปฏิชีวนะก่อนหลังร่วมเพศ ร้อยละ 2.40 ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศเลย ร้อยละ 56.95 และอื่น ๆ ร้อยละ 4.81

สำหรับในด้านลักษณะที่อยู่อาศัยพบว่า ผู้ที่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา และญาติ จะมีพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรคน้อยกว่าผู้ที่พักอาศัยกับบุคคลและสถานที่อื่น ๆ ส่วนใน

ด้านการได้รับข่าวสารทางเพศที่เป็นเหตุส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรคพบว่า การได้รับข่าวสารทางเพศส่วนใหญ่ทราบจากหนังสือพิมพ์ หนังสือรายสัปดาห์ หนังสือเรื่องเพศ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ แหล่งข่าวสาร เหล่านี้จะต้องสร้างความสนใจให้ประชาชนสนับสนุนกิจการ บางประเภทในรูปแบบการค้า เมื่อเด็กชายวัยรุ่นได้รับข่าวสารทางเพศและเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 65.72 มาก ร้อยละ 12.01 และไม่ ค่อยรู้สึกเลยเพียงร้อยละ 7.42 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการได้รับข่าวสารทางเพศกับ พฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรค พบว่า ผู้ที่ได้รับข่าวสารทางเพศบ่อยครั้งจะมีพฤติกรรม ทางเพศที่มีผลต่อการเป็นกามโรคมากกว่าผู้ที่ได้รับข่าวสารน้อยครั้ง

สมชาย ลักษณะานุรักษ์ (2527) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัจจัยทางสังคมจิต วิทยาที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันกามโรคที่ถูกต้องในนักเรียน นักศึกษา" การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาปัจจัยทางสังคม จิตวิทยาที่กำหนดพฤติกรรมการป้องกันกามโรค เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม นักศึกษาวิทยาลัยครูนครปฐม ขนาดตัวอย่างจำนวน 300 ราย สุ่มตัวอย่างแบบชั้น (Stratified Systematic Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ รวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ อัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ย การ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การวิเคราะห์การผันแปรประกอบกับการวิเคราะห์จำแนกผล ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันกามโรคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การมีเพื่อนสนิทที่ชอบเที่ยวสถานเริงรมย์ชอบดื่มสุรา การชอบดูหนังสือ ภาพยนตร์ที่กระตุ้นอารมณ์ ทางเพศ อายุ และการรับรู้ถึงผลดี-ผลเสียของการป้องกันกามโรค

อรรช บิตานนท์ (2528) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยส่งแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด ไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 6 ด้าน คือ ด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ด้านการเลือกคู่ครอง ด้านการสมรส ด้านการวางแผนครอบครัว ด้านสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความคิดเห็นในระดับเป็นกลาง 2 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ

2. นักเรียนหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 7 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ด้านการเลือกคู่ครอง ด้านการสมรส ด้านการวางแผนครอบครัว ด้านสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีความคิดเห็นเป็นกลางในด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 ด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ ด้านการสมรส ด้านสุขปฏิบัติในเรื่องเพศ ด้านการวางแผนครอบครัว ด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม และไม่แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการเลือกคู่ครอง และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

วิวรรณ รอนุกูต (2529) ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2" มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษา ระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 2 โดยส่งแบบสอบถามไปยังนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนอิสลาม และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 จำนวน 720 คน เป็นชาย 360 คน หญิง 360 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชายโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและนักเรียนชายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนหญิงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและนักเรียนหญิงในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิภา กระแสร์กุลรัตน์ (2531) ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามตัวแปรเพศ ตัวอย่างประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย 136 คนและเพศหญิง 214 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 21 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่อนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงและนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีกับนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนชายในโรงเรียนชาย กับนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ดี นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนชายในโรงเรียนชาย กับนักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษาและนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรี กับนักเรียนหญิงในโรงเรียนสหศึกษา มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุปราณี คุณกิตติ (2533) ทำการวิจัยเรื่อง "มโนทัศน์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของครูสุศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบมโนทัศน์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของครูสุศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตามตัวแปรเพศ กลุ่มตัวอย่างประชากรมีทั้งสิ้น 500 คน ผลการวิจัยพบว่า มโนทัศน์เกี่ยวกับ

โรคเอดส์ของครูสุศึกษาชายกับหญิงโดยเฉลี่ยอยู่ระดับดีมาก มโนทัศน์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของครูสุศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเป็นบทเรียนเฉพาะ กับที่จัดการเรียนการสอนแบบสอนสอดแทรกโดยเฉลี่ยอยู่ที่ระดับดีมาก มโนทัศน์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของครูสุศึกษาชายกับหญิงโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มโนทัศน์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของครูสุศึกษาที่จัดการเรียนการสอนแบบเป็นบทเรียนเฉพาะ กับที่จัดการเรียนการสอนแบบสอนสอดแทรกโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

อารยา และเบนเนต (Arya and Bennet, 1968) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของนักศึกษาในแอฟริกาตะวันออกเกี่ยวกับพฤติกรรมร่วมเพศและกามโรค" (Attitude of College Students in East Africa to Sexual Activity and Venereal Disease) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาในแอฟริกาตะวันออกเกี่ยวกับพฤติกรรมร่วมเพศและกามโรค โดยมีกลุ่มควบคุมจำนวน 50 คน พบว่า ความรู้ในเรื่องกามโรค และการปฏิบัติตัวในด้านการป้องกันโรคอยู่ในเกณฑ์ต่ำ กลุ่มทดลองจำนวน 50 คน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางเพศบ่อยครั้ง และชอบดื่มแอลกอฮอล์ก่อนมีความสัมพันธ์ทางเพศ ชอบเที่ยวสถานเรีงรมย์ ส่วนกลุ่มทดลองมีความรู้เกี่ยวกับกามโรคและการป้องกันไม่ตึนัก

ไอชิคาว่า (Ishikawa, 1971) ได้ศึกษาเรื่อง "ความรู้เรื่องเพศของผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี ในญี่ปุ่น" (Sex Knowledge of 15-24 Year Old in Japan) โดยใช้แบบสอบถามกับวัยรุ่นญี่ปุ่นที่มีอายุตั้งแต่ 15-24 ปี และยังโสด จำนวน 3,884 คน ผลการวิจัยพบว่า การตื่นตัวและความรู้สึกเกี่ยวกับเพศศึกษา เริ่มครั้งแรกเมื่อเขามี อายุอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวนร้อยละ 70 ของวัยรุ่น คิดว่ายังมีความรู้เรื่องเพศไม่เพียงพอและต้องการให้มีหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน โดยเฉพาะเรื่องการตั้งครรรภ์ และกามโรค

เฮส์ และลิตเติลฟีลด์ (Hayes and Littlefield, 1976) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับกามโรคในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" (Venereal Disease Knowledge in High School Seniors) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร 740 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนตอนในในเรื่องที่เกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดกามโรคถูกต้องร้อยละ 50 ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอาการของโรคตอบถูกต้อง ร้อยละ 40 และในเรื่องการป้องกันและการควบคุมโรคตอบถูกต้องร้อยละ 39

ยาร์เบอร์ (Yarber, 1977) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "วัยรุ่นกับการป้องกันกามโรค" (Teenage Girls and Venereal Disease Prophylaxes) ของกลุ่มนักเรียนหญิงอเมริกัน 200 คน ที่มารักษาโรคที่คลินิกกามโรคในโรงพยาบาลริชาร์ดเมมโมเรียล (Richard Memorial Hospital) และกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่มาประชุมที่สมาคมวางแผนครอบครัวของเมืองอินเดียนาโพลิส (Planned Parenthood Association of Indianapolis) ผลการศึกษาพบว่า มีผู้เป็นกามโรคร้อยละ 40 สำหรับผู้ที่เห็นว่าถ้อยงานอนามัยมีประสิทธิภาพในการป้องกันโรคมีจำนวนพอ ๆ กับผู้ที่ตอบว่าไม่ทราบ

จากการรายงานของศูนย์ประชากรศาสตร์ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. (Center for Population Options Washington D.C., 1988) เรื่อง ความรู้ ทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นกับเอดส์ในวอชิงตัน ดี.ซี. (D.C. Teenagers and AIDS: Knowledge, Attitudes, and Behaviors) สรุปได้ว่า มีรายงานว่า วัยรุ่นเป็นเอดส์ไม่ถึงร้อยละ 1 เนื่องจากการหาประสบการณ์ทางเพศกับยาเสพติด และมีแนวโน้มจะมีอัตราเสี่ยงสูง จากการสัมผัสและติดต่อกับไวรัสซึ่งเป็นสาเหตุของการติดเชื้อโรคเอดส์ จากการศึกษาวัยรุ่นผิวดำอายุ 14-17 ปี โดยการสัมภาษณ์ 2 ชั่วโมง พบว่า

1. วัยรุ่นรู้ดีเกี่ยวกับเอดส์ และการแพร่เชื้อ HIV
2. ส่วนใหญ่ไม่รู้ลึกว่าตนเองเสี่ยงต่อการสัมผัสกับเชื้อไวรัส HIV จึงไม่เปลี่ยน

พฤติกรรม

3. คน โสัดและคนที่ไม่สำสอนทางเพศเป็นวัยหนึ่งที่ทำให้หลีกเลี่ยงจากการเป็นเอดส์

4. ถุงยางอนามัยใช้กันในหมู่วัยรุ่น แต่บางคนไม่ใช่ การใช้ถุงยางอนามัย ไม่ได้หมายความว่าป้องกันเอดส์ได้อย่างแน่นอน การให้คำแนะนำจะช่วยวัยรุ่นได้ในการป้องกันโรค โดยให้ชั่วโมงสุขศึกษาหรือเพศศึกษาในแต่ละระดับ และพัฒนาโปรแกรมที่จะควบคุมพฤติกรรมที่จะปลอดภัยจากเอดส์

บัลสเลย์ (Balsley, 1988) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความรู้ ความเชื่อ และการเลือกปฏิบัติพฤติกรรมที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ ในนักเรียนระดับ 10 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตเมือง" (A survey of knowledge, beliefs and selected behavioral practices related to acquired immunodeficiency syndrome among urban 10th grade public high school students.) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ ความเชื่อ และการเลือกพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมการใช้ยา ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนระดับ 10 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 34 แห่ง ในนิลาเดลเฟีย ปรากฏว่า จากโรงเรียน 33 แห่ง (ร้อยละ 97) มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกลับมา 1,513 คน พบว่า มีนักเรียนร้อยละ 91 ทราบว่า โรคเอดส์สามารถติดต่อกันได้ โดยการใช้เข็ม และกระบอกฉีดยาร่วมกัน ร้อยละ 93 ทราบว่า โรคเอดส์เอดส์ติดต่อกันได้จากการร่วมเพศโดยไม่ป้องกัน และร้อยละ 86.50 ทราบว่า ติดต่อกันได้จากมารดาที่เป็นโรคเอดส์ ยังมีนักเรียนจำนวนมากที่ได้รับข่าวสารที่ไม่ถูกต้อง และมีมโนทัศน์ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการติดเชื้อ HIV ทางการติดต่ออื่น ๆ จากการวิจัยยังพบอีกว่า ในด้านความรู้ นักเรียนหญิงมีความรู้มากกว่านักเรียนชาย นักเรียนผิวขาวมีความรู้มากกว่านักเรียนผิวดำ เมื่อพิจารณาด้านความเชื่อ ก็พบว่านักเรียนหญิงมีความเชื่อมากกว่านักเรียนชาย ในเรื่องที่ว่านักเรียนที่เป็นโรคเอดส์มีสิทธิ์ที่จะไปโรงเรียน และนักเรียนหญิงยังมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนที่เป็นโรคเอดส์มากกว่านักเรียนชายอีกด้วย นักเรียนจากแถบเอเชียให้ความสนใจต่อการเรียนรู้เรื่องโรคเอดส์น้อยมาก นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นักเรียนร้อยละ 65 เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว นักเรียนกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วนั้น ร้อยละ 36 มีคู่นอนตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป และนักเรียนร้อยละ 74 มี

ประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกก่อนอายุ 15 ปี นักเรียนกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วนี้ ร้อยละ 68 ตอบว่า ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย และร้อยละ 4.8 (นักเรียน 68 คน) ตอบว่า เคยใช้ยาเสพติดชนิดฉีดอีกด้วย

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่ได้ทำการวิจัยในประเทศไทยและต่างประเทศนั้น จะเห็นได้ว่า การวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะในการป้องกันและรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน นักศึกษา และครู ผลการวิจัยโดยส่วนใหญ่พบว่า นักเรียน นักศึกษายังมีความรู้ในเรื่องเพศน้อย รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการป้องกันยังไม่เพียงพอ ซึ่งต้องการให้มีหลักสูตรเพศศึกษาในโรงเรียน โดยเฉพาะเรื่องกามโรค และยังมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศที่มีผลต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า ปัจจัยกระตุ้นที่ส่งเสริมพฤติกรรมประกอบไปด้วย การที่มีเพื่อนสนิทชอบเที่ยวสถานเริงรมย์ ดื่มสุรา การดูหนังสื่อ ภาพยนตร์ที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จากรายงานการวิจัยยังพบอีกว่า เด็กวัยรุ่นมีการตื่นตัว และความรู้สึกเกี่ยวกับเพศศึกษาเริ่มครั้งแรกเมื่อเขามีอายุอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จากรายงานการวิจัยดังกล่าวมาแล้วทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนช่วงอายุ 15-19 ปี คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่กำลังเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นักเรียนระดับนี้ได้เรียนเนื้อหาเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มาแล้ว และกำลังจะจบออกไปประกอบอาชีพเป็นส่วนใหญ่ ถ้านักเรียนจบออกไปโดยมีสภาพร่างกาย พละนาามัยที่สมบูรณ์และแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีความรู้ในการป้องกันระวังรักษาตนเองไม่ให้เกิดโรค ก็จะทำให้เขาเหล่านั้นออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในเรื่องนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น